

ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΙΚΗ
ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ

ΕΠΙ ΤΗ ΕΟΡΤΗ
του ΠΑΣΧΑ

2021

† ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ Β΄

ἐλέω Θεοῦ, Ἀρχιεπίσκοπος
Νέας Ἰουστινιανῆς καὶ πάσης Κύπρου,

Παντὶ τῷ Χριστεπωνύμῳ Πληρώματι
τῆς Ἀγιωτάτης Ἀποστολικῆς Ἐκκλησίας τῆς Κύπρου,

**Χάριν, εἰρήνην καὶ εὐλογίαὶν παρὰ τοῦ ἐνδόξως ἐκ νεκρῶν
Ἀναστάντος Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.**

Τέκνα ἐν Κυρίῳ ἀγαπητά,

Χριστὸς Ἀνέστη!

Τὸ εὐφρόσυνο καὶ ἐλπιδοφόρο τοῦτο μήνυμα τῆς Ἀνάστασης τοῦ Χριστοῦ ἔρχεται καὶ ἐφέτος νὰ ἐκδιώξει μέσα ἀπὸ τὶς καρδιές μας τὴ βαρυχειμωνιά τῶν δοκιμασιῶν τῆς ζωῆς καὶ νὰ φέρει τὴν ποθητὴ ἀνοιξή. Ἔρχεται, ἀκόμη, νὰ διαλύσει τὰ σύννεφα τῆς ἀπαισιοδοξίας καὶ νὰ μᾶς ἐμπνεύσει τὰ μηνύματα τῆς αἰσιοδοξίας καὶ τῆς πίστεως γιὰ τὴ νίκη τῆς ζωῆς ἐπὶ τοῦ θανάτου. Πάνω ἀπὸ ὅλα, ὅμως, ἡ Ἀνάσταση τοῦ Χριστοῦ ἀποτελεῖ ἔκφραση τῆς μοναδικῆς καὶ ἀνεπανάληπτης ἀγάπης τοῦ Θεοῦ πρὸς τὸν ἄνθρωπο, ὅπως χαρακτηριστικὰ μᾶς τὸ διακηρύσσει ὁ θεῖος Παῦλος: «...διὰ τὴν πολλὴν ἀγάπην αὐτοῦ ἦν ἠγάπησεν ἡμᾶς, ...συνεζωποίησε ἡμᾶς τῷ Χριστῷ· καὶ συνήγειρε καὶ συνεκάθισεν ἐν τοῖς ἐπουρανίοις ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ» (Εφ. 2,4-6).

Εἶναι γεγονός ὅτι πέραν τοῦ ἐνὸς χρόνου, τόσο στὴν πατρίδα μας ὅσο καὶ σὲ ὅλη τὴν ὑφήλιο, βιώνουμε τὶς πολλαπλὲς ἐπιπτώσεις τῆς πανδημίας τοῦ κορωνοϊοῦ καὶ πολλοὶ συνάνθρωποὶ μας ζοῦν κάτω ἀπὸ σκληρότατες συνθῆκες, πολλοὶ μάλιστα χάνουν καὶ τὴν ἴδια τὴν ζωὴ τους. Παρὰ ταῦτα, ὅμως, ἂν ὁ κάθε ἄνθρωπος συνειδητοποιήσει τὸ χαρμόσυνο μήνυμα τῆς Ἀνάστασης, δύναται νὰ ἀντλήσει θάρρος, δύναμη, ἐλπίδα καὶ ἐνίσχυση. Ἀναβαπτισμένος καὶ ἀναγεννημένος μέσα στὸ κοσμοσωτήριο γεγονός τῆς Ἀνάστασης, αἰσθάνεται ἰσχυρὸς, ἀδούλωτος καὶ ἐλεύθερος, ἔτοιμος νὰ ἀγωνισθεῖ, καὶ μὲ τὴ Χάριν τοῦ Κυρίου μας, νὰ νικήσει. Τώρα, πλέον, ὁ ἄνθρωπος αἰσθάνεται ζωντανὴ μέσα του τὴν παρουσία τοῦ Ἀναστάντος Κυρίου. Τὸν ἀκούει σὲ κάθε στιγμή, ἰδιαίτερα μάλιστα στὶς δύσκολες καὶ φοβερὲς ὥρες τοῦ πόνου, τῆς ὀδύνης καὶ τῆς δοκιμασίας του, νὰ τὸν βεβαιώνει: «*Εγὼ εἰμι ἡ ἀνάστασις καὶ ἡ ζωὴ. Ὁ πιστεύων εἰς ἐμέ, κἂν ἀποθάνῃ ζήσεται.*»

καὶ πᾶς ὁ ζῶν καὶ πιστεύων εἰς ἐμὲ οὐ μὴ ἀποθάνῃ εἰς τὸν αἰῶνα» (Ιω. 11, 25-26).

Γιὰ τὴν ὑπερούσια αὐτὴ χαρὰ τῆς Ἀναστάσεως μᾶς πληροφορεῖ ὁ Εὐαγγελιστὴς Ἰωάννης πῶς: «Ἐχάρησαν οἱ μαθηταὶ ἰδόντες τὸν Κύριον» (Ιω. 20, 20). Τὴν ἴδια, βεβαίως, χαρὰ προσφέρει καὶ σὲ μᾶς, σὲ ὅλους τοὺς ἀνθρώπους καὶ σὲ ὅλους τοὺς λαοὺς τοῦ κόσμου, ὁ Ἀναστὰς Χριστός. Ἀλήθεια, πόσοι ἀπὸ μᾶς ἀφήσαμε ἀνοικτὲς τὶς καρδιές μας, γιὰ νὰ εἰσέλθει σ' αὐτὲς τὸ ἀνέσπερό Του φῶς; Πόσοι ἀπὸ μᾶς τὸν ἀφήσαμε νὰ μᾶς συναντήσῃ καὶ νὰ μᾶς ἀπευθύνῃ τὸ «χαίρετε», ποὺ ἀπνύθῃ καὶ στὶς Μυροφόρες γυναῖκες; Ἐδῶ εἶναι ποὺ ὁ καθένας μας καλεῖται νὰ ἀσκῆσει ὑπεύθυνα καὶ συνειδητὰ τὴ δική του αὐτοκριτικὴ καὶ ὡς ἀληθινὸς Χριστιανός, νὰ ἑναρμονίσει τὴν πορεία τῆς ζωῆς του σύμφωνα μὲ τὸν εὐαγγελικὸ καὶ λυτρωτικὸ του λόγο.

Ὅπωςδήποτε, τὸ βέβαιο εἶναι ὅτι ἡ ἀπειρη ἀγάπη τοῦ Ἀναστάντος Χριστοῦ, δὲν ἐξαντλεῖται ἀπὸ τὶς δικές μας ἀδυναμίες, ἐμπάθειες καὶ ἀδιαφορίες. Γι' αὐτὸ καὶ δὲν μᾶς ἐγκαταλείπει ποτέ. Ἀντίθετα, ὁ Κύριος καὶ Θεός μας Ἰησοῦς Χριστός, περιμένοντάς μας νὰ συνειδητοποιήσουμε τὴν προσφορὰ τῆς θείας ἀγάπης Του, δὲν θὰ παύσῃ ποτέ, μέχρι καὶ τὴν ὕστατη στιγμὴ, νὰ μᾶς ἀπευθύνῃ τὴν πρόσκληση: «Ἴδου ἔστηκα ἐπὶ τὴν θύραν καὶ κρούω» (Ἀποκ. γ, 20). «Δεῦτε πρὸς με πάντες οἱ κοπιῶντες καὶ πεφορτισμένοι κἀγὼ ἀναπαύσω ὑμᾶς» (Ματθ. 11, 28). Δικὴ μας εὐθύνη καὶ δικό μας χρέος εἶναι, νεκρώνοντας τὰ πάθη μας καὶ συνειδητοποιώντας τὴν προσφορὰ τῆς δικῆς Του θυσίας, νὰ ἀνταποκριθοῦμε στὴν οὐράνια πρόσκλησή Του, ἀνοίγοντας τὴ θύρα τῆς καρδιᾶς καὶ τῆς ψυχῆς μας. Νὰ εἴμαστε βέβαιοι ὅτι ὁ Θεάνθρωπος Λυτρωτὴς θὰ εἰσέλθῃ καὶ στὶς δικές μας καρδιές, γιὰ νὰ τὶς πλημμυρίσῃ μὲ τὴν ἀναστάσιμη χαρὰ Του καὶ νὰ φωτίσῃ μὲ τὸ ἀνέσπερό Του φῶς κάθε πτυχὴ τῆς ψυχῆς μας· καὶ τότε, ὅπως πανηγυρικὰ μᾶς καλεῖ ἡ Ἐκκλησία μας, θὰ «λαμπρυνθῶμεν» ἀπὸ τὸ φῶς τῆς Ἀνάστασης καὶ μὲ ὅλο τὸ εἶναί μας θὰ ἐκπέμπουμε τὴ λάμψη αὐτοῦ τοῦ φωτός.

Τέκνα ἐν Κυρίῳ ἀγαπητά,

Βιώσαμε αὐτὲς τὶς μέρες τῆς Μεγάλης Ἑβδομάδος τὰ ἅγια καὶ φρικτὰ Πάθη τοῦ Κυρίου μας, τοὺς ἐμπυτυσμούς, τὰ ραπίσματα, τὰ κολαφίσματα, τὶς ὕβρεις, τοὺς γέλωτας, τὸ ὄξος, τοὺς ἥλους, τὴν λόγχην, καὶ πρὸ πάντων, τὸν σταυρόν, καὶ τὸν θάνατον. Εἶδαμε ὅτι ὅλα αὐτὰ ἔγιναν ὅταν οἱ «Ἄρχοντες Λαῶν συνήχθησαν, κατὰ τοῦ Κυρίου, καὶ κατὰ τοῦ Χριστοῦ αὐτοῦ».

Κατὰ τραγικὴ συγκυρία, ἀνάλογες καταστάσεις βιώνει καὶ ὁ πολύπαθος τόπος μας, αὐτὲς τὶς μέρες. Τὴν ὥρα ποὺ σύρουμε αὐτὲς τὶς γραμμές, μὲ πόνου ψυχῆς αἰσθανόμαστε πὼς «ἤδη βάπτεται κάλαμος ἀποφάσεως, παρὰ κριτῶν ἀδίκων» καὶ ἔλκεται ἡ μικρά μας Πατρίς ἀπὸ τοὺς ἄρχοντες καὶ ἰσχυροὺς τοῦ κόσμου τούτου, ὄχι γιὰ νὰ ἀποκατασταθεῖ ἡ εἰς βάρος της μακροχρόνια ἀδικία, ὄχι γιὰ νὰ ἐπιτευχθεῖ ἡ ἀποκατάσταση τῶν ἀνθρωπίνων δικαιωμάτων ὅλων τῶν νομίμων - γηγενῶν κατοίκων της σὲ ὅλη τὴν ἔκτασή της.

Ἡ μητέρα Ἐκκλησία, ἡ ὁποία διὰ μέσου τῶν αἰώνων ὑπῆρξε ἡ «Κιβωτὸς τῆς Σωτηρίας» τοῦ λαοῦ μας, θὰ διαδραματίσει καὶ τώρα, ἀκριβῶς, τὸν ἴδιον ρόλο. Θὰ διεκδικεῖ λύση τοῦ κυπριακοῦ προβλήματος, ἡ ὁποία νὰ βασιζέται πάνω στὶς διακηρυχθεῖσες ἀρχές τῶν ψηφισμάτων τοῦ Συμβουλίου Ἀσφαλείας τῶν Ἠνωμένων Ἐθνῶν, καθὼς καὶ στὶς ἀρχές τῆς Εὐρωπαϊκῆς Ἑνώσεως, οἱ ὁποῖες ἐδράζονται στὸν σεβασμὸ τῆς ἐλευθερίας καὶ τῶν ἀνθρωπίνων δικαιωμάτων ὅλων τῶν πολιτῶν. Γι' αὐτὸ καὶ καλοῦμε τὸν λαὸ μας, ὁ ὁποῖος μὲ θαυμαστὴ καρτερικότητα ὑπέμεινε τὶς συνέπειες τῆς τουρκικῆς εἰσβολῆς, νὰ παραμείνει σὲ ἐθνικὴ ἐγρήγορση προασπιζόμενος τὰ ἀπαραράγραπτα ἱστορικά του δικαιώματα.

Διὰ τοῦτο, θαρσεῖτε, ἀδελφοί! Ἡ σταυρικὴ θυσία καὶ ἡ Ἀνάσταση τοῦ Χριστοῦ δὲν καθησυχάζουν μόνο τὶς ταραγμένες ψυχές μας, μπροστὰ στὸ φάσμα τοῦ ἀδυσώπητου θανάτου καὶ τῆς δουλείας. Γίνονται καὶ ἀέναιες πηγές ἐλπίδας καὶ θάρρους γιὰ ὅλους ἐκείνους ποὺ ἀγωνίζονται γιὰ τὴ δικαιοσύνη, τὴν ἀλήθεια καὶ τὸ φῶς. Γιὰ ὅλους ἐκείνους, ποὺ ὑπερασπίζονται ἀρχές καὶ ἀξίες. Ἡ Ἀνάσταση τοῦ Κυρίου μᾶς βεβαιώνει ὅτι πάνω ἀπὸ τὰ ἀνθρώπινα πάθη καὶ τὰ ἐγκλήματα, πάνω ἀπὸ τὶς ἀνθρώπινες ἀδυναμίες καὶ τὶς ἀτέλειες, πάνω ἀκόμη ἀπὸ τὴν ὕβρη καὶ τὴν ἀλαζονεία, πάνω, τέλος, ἀπὸ τὴ δύναμη τῶν ἰσχυρῶν τῆς Γῆς, ὑπάρχει ὁ παντοδύναμος καὶ αἰώνιος Σωτὴρας Χριστός, ποὺ καθηλώνει τὴ δύναμη τῶν μεγάλων καὶ εὐτελίζει τὴ ψευδώνυμη σοφία τῶν σοφῶν.

Μὲ αὐτὴ τὴν πεποίθηση, ἃς συνεχίσουμε καὶ ἐμεῖς τὸν ἀγῶνα μας πρὸς ἀποκατάσταση τῶν δικαίων τοῦ λαοῦ μας. Μπορεῖ ὁ εἰσβολέας νὰ εἶναι ἰσχυρός, ὅμως δὲν εἶναι δυνατὸ νὰ κρατήσει γιὰ πάντα πάνω στὸν σταυρὸ τὴν Πατρίδα καὶ τὸν λαὸ μας. Ἄς μὴν ξεχνοῦμε ὅτι ἡ Ἀνάσταση εἶναι ὁ στέφανος τῆς Νίκης, μίας νίκης ποὺ προέρχεται μέσα ἀπὸ τοὺς ἀγῶνες καὶ τὶς θυσίες μας. Πατρικά, παρακαλοῦμε καὶ ζητοῦμε ἀπὸ ὅλους, ἡγεσία καὶ λαό, νὰ σφυρηλατήσουμε μέσα μας τὸ πνεῦμα τῆς ἐν Χριστῷ ἀγάπης, τῆς εἰλικρινοῦς ἐνότητος καὶ τῆς σταθερῆς διεκδίκησης τῶν δικαίων μας. Πατρικά, ἀκόμη, παρακαλοῦμε καὶ ζητοῦμε ἀπὸ ὅλους, ἡγεσία καὶ λαό, νὰ δώσουμε ὅλοι τὰ

χέρια, γὰ νὰ ἀποκυλίσουμε τὴν πλάκα τοῦ τάφου, μέσα στὸν ὁποῖο εὐρίσκονται ἐνταφιασμένα γιὰ σαράντα ἑπτὰ τώρα χρόνια τὰ ἀνθρώπινα δικαιώματα τοῦ λαοῦ μας, καὶ νὰ βοηθήσουμε, ὥστε νὰ ἀνατείλει μιὰ ὥρα γρηγορότερα φωτεινὴ ἢ ἡμέρα τῆς Ἀνάστασης σ' ὁλόκληρη τὴ νῆσό μας. Ἀπὸ τὴν Πάφο μέχρι τὸν Ἀπόστολο Ἀνδρέα, ἀπὸ τὴ Λεμεσό καὶ τὴ Λάρνακα μέχρι τὴν Κερύνεια, τὴ Μόρφου, τὴν Ἀμμόχωστο καὶ σ' ὅλη τὴν κατεχόμενη σήμερα Γῆ μας.

Χριστὸς Ἀνέστη Ἀδελφοί μου! Ψηλὰ οἱ σημαῖες τοῦ ἀγώνα μας. Δὲν πεθαίνει ἡ ἀρετὴ. Δὲν σβῆνει μέσα στὸν τάφο ἡ Δικαιοσύνη. Ἄργα ἢ γρήγορα τὸ σκοτάδι θὰ διαλυθεῖ. Τὸ φῶς θὰ νικήσει, ἀρκεῖ ὅλοι ἐνωμένοι νὰ ἀγωνισθοῦμε, ὥστε ὁ ἥλιος τῆς δικαιοσύνης φωτοβόλος νὰ ἀνατείλει καὶ στὸν οὐρανὸ τῆς Πατρίδας μας.

Χριστὸς Ἀνέστη, ἀπροσκύνητοι ἐγκλωβισμένοι τῆς Καρπασίας, πονεμένοι συγγενεῖς τῶν ἀγνοουμένων μας, ἀδελφοὶ πρόσφυγες! Χριστὸς Ἀνέστη, ὅπου γῆς Ἑλληνας ἀδελφοί! Ἀδούλωτοι πνευματικῶς, ἅς γιορτάσουμε τὴν Ἀνάστασι τοῦ Χριστοῦ, προσδοκώντας μὲ βεβαιότητα καὶ τὴ δική μας ἀνάστασι.

Γένοιτο ἡμῖν βοηθὸς ὁ ἀναστὰς Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός.

Ἀληθῶς Ἀνέστη!

Ἐν τῇ Ἱερᾷ Ἀρχιεπισκοπῇ Κύπρου,
Ἅγιον Πάσχα τοῦ σωτηρίου ἔτους 2021.

Διάπυρος ἐν Χριστῷ ἀναστάντι εὐχέτης
ὁ κτήτορ χρυσόστομος

ΣΗΜ.: Οἱ Ἐφημέριοι καθίστανται υπεύθυνοι γιὰ τὴν ἀνάγνωσι τῆς Ἐγκυκλίου μετὰ τὸ ἐωθινὸν Εὐαγγέλιον καὶ τὸ «Χριστὸς Ἀνέστη» καὶ πρὸ τοῦ Κανόνος τῆς Ἀναστάσεως.

